

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 13 0 К 008535 25 Кж 3
Бања Лука, 12.12.2025. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Светлана Марић као предсједнице вијећа, Сњежане Кудрић и Даниеле Миловановић, као чланица вијећа, уз учешће записничарке Андрее Гранолић у кривичном предмету против оптуженог М. М. због кривичног дјела убиство из члана 124. став 1. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалбама браниоца оптуженог адвоката Илије Андрића из Модриче и окружног јавног тужиоца из Добоја, изјављеним против пресуде Окружног суда у Добоју број 13 0 К 008535 25 К од 11.06.2025. године, у сједници вијећа која је одржана у присуству оптуженог и републичког јавног тужиоца Махмута Швраке, а одсутности уредно обавијештеног браниоца оптуженог дана 12.12.2025. године је донио

ПРЕСУДУ

Одбијају се, као неосноване, жалбе браниоца оптуженог М. М. и окружног јавног тужиоца из Добоја и потврђује пресуда Окружног суда у Добоју број 13 0 К 008535 25 К од 11.06.2025. године.

Образложење

Побијаном пресудом Окружног суда у Добоју број 13 0 К 008535 25 К од 11.06.2025. године оптужени М. М., је оглашен кривим да је починио кривично дјело убиство из члана 124. став 1. Кривичног законика Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 64/17, 15/21, 89/21 и 73/23, у даљем тексту: КЗ РС) и осуђен на казну затвора у трајању од 9 (девет) година у коју му је урачунато вријеме проведено у притвору почев од дана 13.10.2024. године, па надаље. На основу члана 82. став 2. КЗ РС од оптуженог је одузет нож са рукохватом наранџасте боје укупне дужине 19 цм. На основу члана 99. став 4. Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 53/12, 91/17, 66/18 и 15/21, у даљем тексту: ЗКП РС) оптужени је ослобођен обавезе да надокнади трошкове кривичног поступка и одлучено да падају на терет буџетских средстава суда.

Против те пресуде жалбе су благовремено изјавили бранилац оптуженог адвокат Илија Андрић, из Модриче и окружни јавни тужилац из Добоја, због одлуке о казни.

Тужилац пресуду побија због одлуке о кривичној санкцији, са приједлогом да се побијана пресуда преиначи тако што ће се оптужени теже казнити. Бранилац оптуженог

жалбу је изјавио због одлуке о кривичној санкцији са приједлогом да се побијана пресуда преиначи, тако што ће се оптуженом изрећи казна затвора у краћем временском периоду и то за кривично дјело убиство из члана 124. став 2. КЗ РС.

У сједници вијећа, одржаној сходно одредби члана 318. став 1. и 4. ЗКП РС у присуству републичког јавног тужиоца Махмута Швраке и оптуженог, а у одсутности уредно обавијештеног браниоца оптуженог, тужилац је остао код навода и приједлога датих у жалби окружног јавног тужиоца у Добоју и уједно је предложио да се жалба браниоца оптуженог одбије као неоснована. Оптужени је изјавио да је сагласан са наводима и приједлозима жалбе свог браниоца, а у погледу жалбе тужиоца је предложио да се иста одбије као неоснована.

Разматрајући предметне списе, побијану пресуду, изјављене жалбе, одлучено је као у изреци ове пресуде из следећих разлога:

Обије жалбе, полазећи са супротних становишта, пресуду побијају због оцјене значаја олакшавајућих и отежавајућих околности и утицаја који су оне оствариле на изречену казну.

Жалба тужиоца наводи како је побијана пресуда дала неоправдано велик значај олакшавајућим околностима на страни оптуженог, поготово његовом признању кривице, вербално показаном кајању, битно смањеној урачунљивости и ранијој неосуђиваности. С друге стране сматра да су отежавајуће околности таквог значаја и тежине да су морале остварити много већи утицај на висину изречене казне налазећи да су у међусобном односу са олакшавајућим околностима морале би довести до изрицања строжије казне затвора.

Жалба браниоца оптуженог, сматра да су околности под којима је кривично дјело почињено за одмјеравање казне битне олакшавајуће околности које је суд утврдио да постоје на страни оптуженог, које по мишљењу одбране представљају особито олакшавајуће околности и требале су довести до мање казне затвора. По ставу одбране код извршења дјела од стране оптуженог не постоји изразита упорност и безобзирност, које је суд у побијаној пресуди утврдио и цијенио као отежавајуће околности. Уз то када би се правилно цијениле утврђене олакшавајуће околности, по ставу одбране било би мјеста изрицању казне за кривично дјело из члана 124. став 2. КЗ РС и за ублажавање казне затвора оптуженом, које не умањују тежину кривичног дјела чије је извршење признао.

Супротно жалбеним наводима тужиоца овај суд налази да су утврђене отежавајуће околности (упорност и безобзирност исказана при извршењу дјела) правилно оцијењене и вредноване, како према значају тако и према утицају на висину одмјерене казне. Такође, признање кривичног дјела, исказано кајање, ранија неосуђиваност, битно смањена урачунљивост имају значај олакшавајућих околности и оствариле су адекватан утицај на висину одмјерене казне.

С друге стране, суд налази да се жалбом браниоца неосновано приговара да је приликом одмјеравања казне прецијењен значај отежавајућих околности које су пратиле извршење предметног кривичног дјела. Једнако тако бранилац неосновано сматра да су недовољно вредноване утврђене олакшавајуће околности и да исте имају особито

олакшавајући значај. С тим у вези потпуно неаргументовано указује на могућност примјене члана 124. став 2. КЗ РС, на утврђено чињенично стање.

Пажљивом анализом побијане пресуде у правцу жалбених приговора овај суд је нашао да је првостепени суд правилно одмјерио оптуженом казну затвора за почињено кривично дјело убиство из члана 124. став 1. КЗ РС. Оглашавајући оптуженог кривим суд је утврдио све околности од којих зависи врста и висина казне и оне су правилном оцјеном оствариле одговарајући утицај на изречену казну затвора. Наводи жалби нису успјели довести у сумњу правилност одлуке суда да оптуженом изрекне казну затвора у трајању од девет година, при том очекујући да ће њеним извршењем бити остварена сврха кажњавања.

Из наведених разлога је утврђено да се жалбама неосновано побија одлука о казни и одлучено је као у изреци ове пресуде на основу члана 327. ЗКП РС.

Записничарка
Андреа Гранолић

Предсједница вијећа
Светлана Марић

Тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Биљана Аћић